

İstanbul Üniversitesi

Journal of the Faculty of

Veteriner Fakültesi Dergisi

Veterinary Medicine Istanbul University

İstanbul Üniv. Vet. Fak. Derg. / J. Fac. Vet. Med. Istanbul Univ., 42 (2), 161-170, 2016 doi: 10.16988/iuvfd.2016.94909

Araştırma Makalesi

Research Article

Sıçanların Lakrimal Bezlerinde α-SMA, S-100 Protein ve Alt Ünitelerinin Lokalizasyonları

Emel ALAN^{*}, Narin LİMAN

Erciyes Üniversitesi, Veteriner Fakültesi, Histoloji ve Embriyoloji Anabilim Dalı, Kayseri

*Sorumlu Yazar / Corresponding Author:

Emel ALAN e-mail: emelalan@gmail.com, ealan@erciyes.edu.tr

Geliş Tarihi / Received: 25 December 2015

Kabul Tarihi / Accepted: 21 March 2016

Anahtar Kelimeler: α -SMA, lakrimal bez, S-100 protein, sıçan

Key Words: α-SMA, lacrimal gland, rat, S-100 protein

Özet

Bu çalışma, erişkin erkek sıçanların intraorbital ve ekstraorbital lakrimal bezinde kalsiyum bağlayan wbS-100, S-100α ve S-100β proteinleri ile α-SMA'nın immunohistokimyasal lokalizasyonlarını ortaya koymak amacıyla planlandı. Sıçanlardan anestezi altında lakrimal bezin ekstraorbital ve intraorbital kısımları çıkartıldıktan sonra rutin histolojik prosedürü takiben bloklanan doku örneklerinden alınan 4 μm kalınlığındaki kesitlere wbS-100, S-100α, S-100β ve α-SMA proteinlerini belirlemek Streptavidin-biotin-peroksidaz immunohistokimyasal teknik uygulandı. icin Ekstraorbital lakrimal bezin asinus epiteli, akıtıcı kanal epiteli, miyoepitel ve endotel hücrelerinin hem sitoplazmasında hem de çekirdeğinde wbS-100, S-100a ve S-100ß immunreaksiyonuna rastlandı. İntraorbital bezin bütün yapısal komponentlerinde S- 100α immunreaksiyonu en yoğun derecede çekirdekte gözlenirken, S-100 β immunreaksiyonu miyoepitel hücrelerinde negatifti. Aynı zamanda ekstraorbital bezin asinus epitel hücrelerinin lateral membranlarında wbS-100 immunreaksiyonu, intraorbital bezin asinus epiteli ve akıtıcı kanal epitel hücrelerinin lateral membranlarında ise wbS100 ve S-100ß immunreaksiyonu belirlendi. Her iki bezin miyoepitel hücreleri ile kan damarlarının duvarında yer alan düz kas hücrelerinde α -SMA immunreaksiyonu saptandı. Sonuç olarak, intraorbital ve ekstraorbital lakrimal bezlerin bütün yapısal komponentlerinde wbS-100, S-100a ve S-100ß proteinleri arasındaki immunohistokimyasal boyanma yoğunluğu açısından tespit edilen bu farklılıkların her iki lakrimal bez arasında salgı aktivitesi ile ilgili fonksiyonel farklılığın olduğu düşüncesini akla getirmektedir.

Abstract

Localizations of α -SMA, S-100 Protein and Their Subunits in the Lacrimal Glands of the Rats

This study is intended to reveal immunohistochemical localizations of α -SMA and calcium binding wbS-100, S-100 α and S-100 β proteins in intraorbital and extraorbital lacrimal gland of adult male rats. After extraorbital and intraorbital sections of the lacrimal gland were extracted from the rats under anesthesia, Streptavidin-biotin-peroxidase immunohistochemical technique to determine wbS-100, S-100 α , S-100 β and α -SMA proteins were applied to the 4- μ m sections taken from the tissue samples blocked following the routine histological procedure. Immunoreaction of wbS-100, S-100 α and S-100 β was determined both in cytoplasm and nucleus of the acinus epithelium, duct epithelium, myoepithelial and endothelial cells of extraorbital lacrimal gland. While S-100 α immunoreaction in all structural components of the intraorbital gland was most densely observed in the nucleus, S-100 β immunoreaction was negative in myoepithelial cells. Moreover, it is detected that wbS-100 immunreaction was positive in the lateral membranes of acinus epithelial cells of extraorbital gland and wbS100 and S-100 β immunoreaction was positive in the lateral membranes of acinus and duct epithelial cells of intraorbital gland. α -SMA immunoreaction was detected in the myoepithelial cells and the smooth muscle cells in the wall of blood vessels of both glands. In conclusion, the differences detected between wbS-100, S-100 α and S-100 β proteins in all structural components of intraorbital lacrimal glands in terms of immunohistochemical staining density suggest that there is a functional difference between both lacrimal glands with respect to the secretory activity.

Giriş

Sıçanlarda lakrimal bez, superior (ekstraorbital veya eksorbital) ve inferior (intraorbital) olmak üzere iki kısımdan oluşur. İntraorbital bez, küçük olup göz çukurunun hemen altında yer alırken, ekstraorbital lakrimal bez, göz çukurunun dışında kulağın altında yassı ve disk şeklinde olup intraorbital bezden daha büyüktür. Bu bezlerin kanalları gözün dış açısında bulunan dorsal ve ventral konjuktival keselere ulaşmadan hemen önce birleşir. Sıçanlarda her iki lakrimal bez seröz ve tubuloasiner karakterde olup birçok intraglanduler ekskretor akıtıcı kanala sahiptir (Komarek ve ark., 2000). Lakrimal bezlerin en önemli fonksiyonu çevresel etkenlere karşı göz yüzeyini (kornea ve konjuktiva) korumak ve kayganlaştırmak için su, protein, elektrolit, lipit, müsin, lizozim, gözyaşı lipokalini, laktoferrin ve IgA sentezlemektir (Liman, 2011). Bu lakrimal sekresyonda fosfolipaz C' nin aktivasyonu, Ca⁺²-mobilize eden mesajın oluşumu ve endoplazmik retikulumda depolanan Ca^{+2'} nın serbest bırakılması gibi sinyal mekanizmaları görev almaktadır (Putney ve Bird, 2014).

Kalsiyum, salgı hücrelerinin ekzositozu, sıvı sekresyonu, sinir impuls iletimi, kas kontraksiyonu, hücresel farklılaşma, apopitozis ve nekroz gibi birçok hücresel olaylarda görev alan bir iyondur. Kalsiyumun bu hücresel fizyolojideki önemli görevleri sitoplazma içine ve dışına hareketi ile gerçekleşmektedir (Petersen, 1992). Case ve ark. (1988) pankreas ve büyük tükürük bezlerinde, artan intrasellüler kalsiyum konsantrasyonları ile salgı süreci arasında pozitif bir ilişki olduğunu ortaya koyarlarken, Donato (1991), S-100 gibi kalsiyum bağlayan proteinlerin, bezlerin salgı işlemi sırasında faaliyet gösteren kalsiyumun sinyal mekanizması üzerinde etkili olduğunu ileri sürmektedir.

S-100 proteinleri, ilk olarak merkezi sinir sisteminde identifiye edilen 10-12 kDa ağırlığında küçük, asidik ve kalsiyum bağlayıcı proteinlerdir. En az 25 farklı S-100 proteini identifiye edilmektedir ve bu ailenin genleri S-100A1, S-100A2, S-100A3 şeklinde kodlanır. İsmini yüzde yüz doymuş amonyum sülfat solüsyonunda eriyebilme özelliğinden alan S-100 (soluble in 100% saturated solution of ammonium sulphate) alfa ve beta zincirlerinin kombinasyonu sonucunda oluşan üç dimerik protein içermektedir: S-100ao (aa dimer), S-100a (aß dimer), and S-100b ($\beta\beta$ dimer) izoformları. S-100'ün α ve β alt ünitelerinin her birinin kalsiyum için farklı bağlanma affinitesi gösteren iki kalsiyum bağlayan bölgesi bulunmaktadır (Dannies ve Lewine, 1971; Isobe ve ark., 1981; Isobe ve Okuyama, 1981). S-100 proteinleri nükleik asitler, transkripsiyon faktörleri, reseptörler, enzimler gibi çeşitli hedef proteinlerle etkileşime girerek protein fosforilasyonunun düzenlenmesi, enzim aktivasyonu, enerji metabolizması, hücre büyümesi, hücre farklılaşması, apopitozis, yangısal cevap, hücre iskelet bileşenleri ile etkileşim ve kalsiyum homeostazisi intrasellüler gibi çok sayıda ve ekstrasellüler fonksiyonlara sahiptir (Donato, 1999; Yao ve ark., 2007).

İlk olarak sığırların beyin dokusunda identifiye edilen "whole brain" S-100 (wbS-100) (Moore, 1965) ve iki alt ünitesinin (S-100 α ve S-100 β) insanların normal ve kanserli ekzokrin bezlerinde belirlemeye yönelik birçok çalışmaya rastlanmaktadır (Haimoto ve ark., 1987; Lee ve ark., 1993; Mori ve ark., 1990; Kivelä, 1992). Bunun dışında diğer evcil memelilerden sığırların (Lauboeck ve Egerbacher, 1997), koyunların (Marettová ve Legáth, 2008), sıçanların (Molin ve ark., 1984; Mori ve ark., 1998) ve köpeklerin (Hirayama ve ark., 2000; Sandusky ve ark., 1985) ekzokrin bezlerinin salgı epiteli, akıtıcı kanal epiteli ve miyoepitel hücrelerinde değişen oranlarda wbS-100, S-100 α ve S-100 β immunreaksiyonunun bulunduğu bildirilmektedir.

Alfa-smooth muscle actin (α -SMA), kontraktil yapıda ter, mikrofilaman demetleri olup meme. trakeyabronşiyal, tükürük ve lakrimal bez gibi çeşitli ekzokrin bezlerin asinuslarının ve küçük akıtıcı kanallarının etrafını saran miyoepitel hücrelerinde ve damarların düz kas hücrelerinde lokalize olmaktadır ve 1988). Miyoepitel hücreler, (Gugliotta ark., pleomorfik adenoma ve epiteliyal-miyoepiteliyal karsinoma gibi çeşitli tükürük bezi tümörlerinin gelişimi üzerinde önemli bir role sahiptir. Diagnostik patolojide miyoepiteliyal farklılaşmanın tespit edilmesinde sitokeratin, vimentin, α -SMA, S-100 ve miyozin gibi birçok antikor belirteç olarak kullanılmaktadır (Hirano ve ark., 1990). Yapılan çalışmalarda insanların lakrimal bezinde (Kivelä, 1992) ve köpeklerin lakrimal bezinin pleomorfik adenomasında (Hirayama ve ark., 2000) α -SMA'nın miyoepitel hücrelerinde immunpozitif olduğu bildirilmektedir.

Oküler hastalıklar, damızlık ve besi hayvanlarının üretiminde ve vetiştiriciliğinde önemli bir etkiye şahiptir. Cevresel faktörlerle gelişen lakrimal bezlerin kronik yangısı kuru göz sendromu (Dry Eye Syndrome-DES) hastalığının keratokonjuktivitis veya sikka (Keratoconjunctivitis sicca-KCS) semptomlarının ortaya çıkmasına neden olmaktadır (Stern ve ark., 2004). Bu nedenle lakrimal bezlerin sekretorik fonksiyonu ve gözyaşı filminin bileşeni gözün fizyolojisinde ve patolojisinde önemli bir rol oynamaktadır (Kawashima ve ark., 2012). Dolayısıyla sunulan çalışmada evcil memelilerde karşılaşılan oküler hastalıkların aydınlatılmasında bir model oluşturması açısından kullanılan bu sıcanların intraorbital ve ekstraorbital lakrimal bezlerinin sekresyonunda önemli bir etkiye sahip olan wbS-100, S-100 α , S-100 β ve α -SMA proteinlerinin immunohistokimyasal olarak lokalizasyonlarının belirlenmesi amaçlanmaktadır.

Gereç ve Yöntem

Bu çalışma Erciyes Üniversitesi Deney Hayvanları Etik Kurulu Başkanlığı tarafından onaylandı (karar no: 13/47, Tarih: 13.02.2013).

Doku Temini

Bu çalışmada Erciyes Üniversitesi deney hayvanları merkezinde yetiştirilen 6-8 haftalık, ortalama ağırlıkları

250-300 gr olan Rattus norvegicus (Wistar albino) ırkı 8 adet erkek ergin sıçan kullanıldı. Sıçanlardan rompun ve ketalar anestezisi (Rompun 13 mg/kg, Ketalar 87 mg/kg) altında lakrimal bezin ekstraorbital ve intraorbital kısımları çıkartıldıktan sonra kalbin sağ atriyumu kesilerek hayvanlar ötenazi edildi. Çıkartılan lakrimal bez örnekleri formol-alkol tespit solüsyonunda 12 saat tespitinin ardından sırasıyla dereceli alkoller, metil benzoat ve benzol solüsyonlarından geçirilerek parafinde bloklandı. Parafin bloklardan Leica RM 2125 rotary mikrotomu ile 4 µm kalınlığında dört seri kesit alındı. Alınan seri kesitlere sırayla wbS-100, S-100 α , S-100 β ve a-SMA proteinlerini belirlemek için Streptavidin-biotinperoksidaz immunohistokimyasal teknik (Thermo Fisher Scientific Lab Vision Corporation, Fremont, CA, USA) uygulandı.

İmmunohistokimyasal Analizler

İmmunohistokimyasal incelemeler için hazırlanan preparatlar deparafinizasyon ve rehidrasyon işlemlerinden sonra distile suda çalkalanarak metanolde hazırlanan %3' lük hidrojen peroksitte 15 dakika süreyle tutuldu ve PBS (Phosphate Buffer Saline, 0.01 M, pH:7.4)'de iki kez yıkandı. Ardından, bütün antikorlar için 0.01 M sitrat buffer'da (pH:6.0) 30 dakika antijen retrieval işlemi yapıldı ve 20 dakika soğutma işlemi gerçekleştirildi. Daha sonra, bir nem kamarası (Thermo Shandon, UK) içinde non-spesifik bağlanmaları engellemek için %10'luk keçi serumu (Ultra V Block, Thermo Fisher Scientific Lab Vision Corporation, Fremont, CA, USA; TA-125UB) ile 5 dakika süreyle inkube edildi. Bu işlemden sonra, kesitler anti-S-100, anti-S-100 α , anti-S-100 β ve α -SMA primer antikorlarıyla +4 $^{\circ}C$ de 1 gün süreyle buzdolabında inkübasyona bırakıldı (Tablo 1). Ardından, kesitlere 20 dakika süreyle oda ısısında biotinli goat anti-rabbit (wbS-100 icin) ve antimouse sekonder antikorları (S-100 α , S-100 β ve α -SMA için) uygulandı. Daha sonra 20 dakika süreyle avidinperoksidaz solüsyonu (Labvision, Ultravision kit, TS-125-

 Tablo 1. İmmunohistokimyada kullanılan antikorlar.

HR) ile muamele edildi. Her bir işlemden sonra dört kez PBS'de yıkanan kesitlere antijen-antikor reaksiyonun görüntülenebilmesi için 5-10 dakika süreyle 3,3'diaminobenzidine tetra hydrochloride (DAB; Thermo Fisher Scientific Lab Vision Corporation, Fremont, CA, USA), ardından zemin boyaması için 5 dakika süreyle Gill'in hematoksileni uygulandı ve kesitler mavileşinceye kadar çeşme suyunda yıkandı. Son olarak alkol ve ksilol serilerinden geçirileren kesitler entellan ile kapatıldı. Kahverengi presipitasyonun görülmesi sonucunda reaksiyon pozitif olarak değerlendirildi ve ışık mikroskobunda Olympus, (BX51; Tokyo, Japan) incelenerek fotoğraflandı. Pozitif kontrol olarak. çalışmada kullanılan wbS-100 antikoru için sıçan akciğeri, S-100 α ve α -SMA antikorları için sıçanların prostat ve veziküla seminalis bezleri, S-100ß antikoru için sıçan duodenumu kullanıldı. Negatif kontroller olarak alınan doku örnekleri ise primer antikorsuz kullanılan antikorun hazırlandığı hayvan türüne göre non-immun serum ile muamele edildi.

Semi-kantitatif Analizler

İmmunohistokimyasal boyanma yoğunluk skoru (IS) kullanılarak semikantitatif olarak değerlendirildi (Brown ve Lamartiniere, 2000). Yoğunluk skoru, sitoplazma, çekirdek ve membranda bulunan pozitif boyanma yoğunluğunu yansıtmaktadır. Bu metotda, yoğunluk skoru (IS); – : negatif, +: zayıf, ++: orta, +++: kuvvetli olarak değerlendirildi.

Hücrelerde immunohistokimyasal reaksiyonların yoğunluk skoru iki bağımsız araştırmacı tarafından incelendi ve bu iki araştırmacının ortalama skoru hesaplandı. Sıçanların ekstraorbital ve intraorbital lakrimal bezinde wb-S100, S-100 α , S-100 β , ve α -SMA ekspresyonları mikroskopta farklı büyütmelerde incelenerek asinus epitel hücreleri, akıtıcı kanal epitel hücreleri, miyoepitel hücreleri, kan damarlarının endoteli ve makrofaj olmak üzere beş farklı hücre grubunda değerlendirildi.

Table 1. Antibodies used in the immunohistochemistry.							
Primer Antikorlar	Firma adı	Katalog No	Konakçı	Klonu/İzotipi	Dilüsyon oranı		
Anti-wbS-100	Sigma-Aldrich	S2644	Rabbit	Polyclonal IgG	1:400		
Anti-S-100α	Sigma-Aldrich	S2407	Mouse	SH-A1/ Monoklonal IgG	1:400		
Anti-S-100β	Sigma-Aldrich	S2532	Mouse	SH-B1/ Monoklonal IgG	1:400		
α-SMA	Thermo-Scientific	MS-113-P	Mouse	1A4/ Monoklonal IgG	1:800		

Bulgular

Lakrimal bezlerde wbS-100'ün immunlokalizasyonu

Intraorbital ve ekstraorbital lakrimal bezin asinus epiteli, akıtıcı kanal epiteli ve miyoepitel hücrelerinin sitoplazması kuvvetli wbS-100 immunreaksiyonu gösterirken, çekirdekteki reaksiyon daha zayıftı. Aynı zamanda intraorbital bezin hem asinus epiteli hem de akıtıcı kanal epitel hücrelerinin lateral membranlarında, ekstraorbital bezin ise sadece asinus epitel hücrelerinin lateral membranlarında wbS-100 pozitif immunreaksiyonu saptandı. Endotel hücrelerinde orta dereceli bir reaksiyon gözlendi. Ekstraorbital lakrimal bezin intersitisyel bağ dokusu içinde bulunan makrofajların hem sitoplazmasında hem de cekirdeğinde kuvvetli wbS-100 immunreaksiyonu belirlendi (Şekil 1, Tablo 2).

- Şekil 1. Sıçanların ekstraorbital (a, b) ve intraorbital lakrimal bezlerinde (c, d) wbS-100 immunreaksiyonu. A: Asinus, AK: Akıtıcı kanal, D: Kan damarı, siyah ok: makrofaj, siyah ok başı: wbS-100 immunpozitif lateral membran. Bar: 10 μm.
- Figure 1. wbS-100 immunreaction in the extraorbital (a, b) and intraorbital lacrimal glands (c, d) of the rats. A: Acinus, AK: Duct, D: Blood vessel, black arrow: macrophage, black arrow head: wbS-100 immunpositive lateral membrane. Scala bar: 10 μm.

Lakrimal bezlerde S-100 α 'nın immunlokalizasyonu

İntraorbital bezin asinus epiteli, akıtıcı kanal epiteli, miyoepitel ve endotel hücreleri ile makrofajların çekirdeğinde kuvvetli S100a immunreaksiyonuna rastlanırken, sitoplazmadaki reaksiyon oldukça zayıftı. Ekstraorbital bezin asinus epitel hücrelerinin özellikle bazal kısmı ve miyoepitel hücrelerinin sitoplazması kuvvetli pozitifti. Akıtıcı kanal epitel hücrelerinde orta dereceli bir reaksiyona rastlandı. Endotel hücrelerinin hem çekirdeği hem de sitoplazması S-100α immunpozitif iken, intersitisyel bağ doku içinde bulunan makrofajların sitoplazmasında da kuvvetli immunreaksiyon saptandı (Şekil 2, Tablo 2).

Lakrimal bezlerde S-100β'nın immunlokalizasyonu

İntraorbital bezin asinus epiteli, akıtıcı kanal epiteli ve miyoepitel hücrelerinin çekirdeğinde S-100ß immunreaksiyonu negatif iken, asinus epitel hücrelerinin sitoplazmasında bulunan salgı granüllerinin membranında zayıf reaksiyon tespit edildi. Aynı zamanda intraorbital lakrimal bezin asinus epitel ve akıtıcı kanal epitel hücrelerinin lateral membranlarında S-100ß immunreaksiyonu saptandı. Ekstraorbital bez-lerde ise asinus epitel hücrelerinin özellikle bazal kısmı, akıtıcı kanal epitel ve miyoepitel hücrelerinin sitoplazması kuvvetli iken, çekirdeğinde zayıf reaksiyon tespit edildi. Endotel hücrelerinde ise orta dereceli bir reaksiyona rastlandı. Ayrıca hem intraorbital hem de ekstraorbital lakrimal bezin intersitisyel bağ dokusu içinde bulunan makrofaiların sitoplazmasında kuvvetli S-100B immunreaksiyonu saptandı (Şekil 3, Tablo 2).

- Şekil 2. Sıçanların ekstraorbital (a, b) ve intraorbital lakrimal bezlerinde (c, d) S-100α immunreaksiyonu. A: Asinus, AK: Akıtıcı kanal, D: Kan damarı, S: Stroma, siyah oklar: makrofaj, beyaz ok başı: S-100α immunpozitif miyoepitel hücreler. Bar: 10 μm.
- Figure 2. S-100 α immunreaction in the extraorbital (a, b) and intraorbital lacrimal glands (c, d) of the rats. A: Acinus, AK: Duct, D: Blood vessel, S: Stroma, black arrows: macrophage, white arrow head: S-100 α immunpositive myoepithelial cells. Scala bar: 10 μ m.

Tablo 2. Sıçanların intraorbital ve ekstraorbital lakrimal bezinde S100 α , S100 β , wbS100 ve α -SMA proteinlerin immunohistokimyasal lokalizasyonlarının skoru.

Table 2.	Score of the immunohistochemical localizations of the S100 α , S100 β , wbS100 ve α -SMA proteins in the intraorbital and
	extraorbital lacrimal glands of the rats.

	wbS-100	S-100α	S-100β	α-SMA			
İntraorbital lakrimal bez							
Asinus epiteli	s/+++, ç/+, lm/++	s/+, ç/+++	s/+, ç/-, lm/+	s/-, ç/-			
Akıtıcı Kanal Epiteli	s/+++, ç/+, lm/++	s/+, ç/+++	s/+, ç/-, lm/+	s/-, ç/-			
Miyoepitel	s/+++, ç/+	s/+, ç/+++	s/-, ç/-	s/+++, ç/+++			
Endotel	s/++, ç/+	s/+, ç/+++	s/+, ç/+	s/-, ç/-, dkh/+++			
Makrofaj	s/+++, ç/++	s/+, ç/+++	s/+++, ç/-	s/-, ç/-			
Ekstraorbital lakrimal bez							
Asinus epiteli	s/+++, ç/++, lm/++	s/+++, ç/++	s/+++, ç/+	s/-, ç/-			
Akıtıcı Kanal Epiteli	s/+++, ç/++	s/++, ç/++	s/+++, ç/+	s/-,ç/-			
Miyoepitel	s/+++, ç/++	s/+++, ç/++	s/+++, ç/+	s/+++, ç/+++			
Endotel	s/++, ç/++	s/++, ç/+++	s/++, ç/++	s/-, ç/-, dkh/+++			
Makrofaj	s/+++, ç/+++	s/+++, ç/++	s/+++, ç/-	s/-, ç/-			

Boyanma yoğunluğu: -, negatif; +, zayıf; ++, orta; +++, kuvvetli.

Hücredeki immun boyanma lokalizayonları: s, sitoplazmik boyanma; ç, çekirdek boyanması; lm, lateral membran boyanması; dkh, damar duvarında bulunan düz kas hücreleri

- Şekil 3. Sıçanların ekstraorbital (a, b) ve intraorbital lakrimal bezlerinde (c, d) S-100β immunreaksiyonu. A: Asinus, AK: Akıtıcı kanal, D: Kan damarı, S: Stroma, siyah ok: makrofaj, siyah ok başları: S-100β immunpozitif lateral membran. Bar: 10 μm.
- Figure 3. S-100 β immunreaction in the extraorbital (a, b) and intraorbital lacrimal glands (c, d) of the rats. A: Acinus, AK: Duct, D: Blood vessel, S: Stroma, black arrow: macrophage, black arrow heads: S-100 β immunpositive lateral membrane. Scala bar: 10 μ m.

Lakrimal bezlerde α -SMA'nın immunlokalizasyonu

İntraorbital ve ekstraorbital lakrimal bezde asinus epitel hücreleri ile intraorbital bezlerin akıtıcı kanallarının etrafını saran miyoepitel hücrelerinin hem sitoplazması hem de çekirdeği kuvvetli α -SMA pozitifken, asınus epiteli ve akıtıcı kanal epitel hücreleri negatifti. Aynı zamanda kan damarlarının duvarında yer alan düz kas hücrelerinde de kuvvetli α -SMA immunreaksiyonu saptandı (Şekil 4, Tablo 2).

Negatif kontrol olarak alınan lakrimal bez doku örnekleri ise primer antikorsuz kullanılan antikorun hazırlandığı hayvan türüne göre non-immun serum ile muamele edildiğinde hiçbir immunreaksiyon saptanmadı (Şekil 5).

Tartışma

S-100 proteinleri büyüme, çoğalma, farklılaşma, hücre siklusu, kontraksiyon, apopitosis, sekresyon ve motilite gibi biyolojik fonksiyonları düzenlemek için diğer proteinlerle etkileşime giren kalsiyum aktiveli sinyal proteinleridir (Botelho ve ark., 2012; Yao ve ark., 2007). S-100 proteinlerinin immunboyanması, diagnostik patolojide ve histolojik çalışmalarda nöroektodermal kökenli dokuları tespit etmek için kullanılmaktadır. Ancak son zamanlarda yapılan çalışmalar S-100 proteinlerinin sadece nöronal bir belirteç değil aynı zamanda kondrosit (Stefansson ve ark., 1982a), ovidukt epiteli (Walter ve Miller, 1996) ve adrenal bez (Stefansson ve ark., 1982b) gibi kökeni nöroektodermal olmayan dokularda da tespit edildiği yönündedir. Aynı zamanda birkaç memeli türünün ekzokrin bezlerinde de (insan, sıçan, koyun, köpek ve sığır) S-100 proteinleri identifiye edilmiş (Haimoto ve ark., 1987; Hirayama ve ark., 2000; Lauboeck ve Egerbacher, 1997; Marettová ve Legáth, 2008; Molin ve ark., 1984) ve bu proteinlerinin

- Şekil 4. Sıçanların ekstraorbital (a, b) ve intraorbitallakrimal bezlerinde (c, d) α-SMA immunreaksiyonu. A: Asinus, AK: Akıtıcı kanal, D: Kan damarı, S: Stroma, beyaz ok başları: α-SMA immunpozitif miyoepitel hücreler. Bar: 10 μm.
- Figure 4. α-SMA immunreaction in the extraorbital (a, b) and intraorbital lacrimal glands (c, d) of the rats. A: Acinus, AK: Duct, D: Blood vessel, S: Stroma, white arrow heads: α-SMA immunpositive myoepithelial cells. Scala bar: 10 µm.

- Şekil 5. Primer antikorsuz (wbS-100, S-100α, S-100β ve α-SMA) inkube edilen sıçanların ekstraorbital (a, b) ve intraorbital lakrimal bezlerinde (c, d) negatif immunreaksiyon. A: Asinus, AK: Akıtıcı kanal, D: Kan damarı. Bar: 10 μm.
- Figure 5. No immunostaining in the extraorbital (a, b) and intraorbital lacrimal glands (c, d) of the rat sections incubated without the primary antibody (wbS-100, S-100 α , S-100 β ve α -SMA). A: Acinus, AK: Duct, D: Blood vessel. Scale bars: 10 μ m.

sekresyonda spesifik rollerinin olduğu ileri sürülmüştür. Simdive kadar lakrimal bez üzerinde S-100 yapılan immunreaksiyonunu belirlemeve yönelik calışmalar ise köpek (Hirayama ve ark. 2000) ve insanlarda (Tosaka, 1991) lakrimal bezin pleomorfik adenomasında, ayrıca insan (Kivelä, 1992) ve sığırların (Lauboeck ve Egerbacher, 1997) normal lakrimal bezine odaklıdır. Dolayısıyla sunulan çalışma sıçanların intraorbital ve ekstraorbital lakrimal bezlerinde wbS-100 proteini ve iki alt ünitesinin (S-100 α ve S-100 β) immunlokalizasyonunu inceleyen ilk çalışma niteliği tasımaktadır.

Bu çalışmaya göre sıçanların ekstraorbital lakrimal bezinin seröz karakterde olan asinuslarında (bez epiteli, salgı epiteli, korpus glandula) wbS-100, S-100α ve S-100β proteinlerinin membransel, sitoplazmik ve nuklear immunreaksiyonunun genel olarak intraorbital bezden daha yoğun olduğu saptanmıştır. İntraorbital lakrimal bezde ise salgı granüllerinden dolayı oldukça köpüklü bir sitoplazmava sahip olan asinus epitel hücrelerinde en yoğun olarak wbS-100 immunreaksiyonuna rastlanırken, S-100a immunreaksiyonu en çok çekirdekte, S-100ß immunreaksiyonunun ise salgı granüllerinin membranında ve asinus epitel hücrelerinin lateral membranlarında oldukça zayıf olduğu tespit edilmiştir. İnsanların lakrimal bezinde yapılan bir çalışmada da major ve aksesuar lakrimal bezlerinin sekretorik asiner hücrelerinde sitoplazmik ve nuklear wbS-100 immunreaksiyonuna rastlanmıştır (Kivelä, 1992). Sığırların lakrimal ve Harderian bezinde, wbS-100, S-100a ve S-100β immunreaksiyonunun asinus epitel ve akıtıcı kanal epitel hücrelerinin bazılarında nokta şeklinde olduğu tespit edilmiştir. Asinusların seröz hücrelerinde wbS-100 ve S-100α immunreaksiyonuna rastlanılırken, mukoid hücrelerde wbS-100 ve S-100 reaktivitesi saptanmıştır. Dolayısıyla lakrimal bezlerin asinus epitel hücrelerinde wbS-100 ve alt ünitelerinin boyanma yoğunluluklarındaki bu farklılığın hücre siklusu ve salgı aktivitelerindeki fonksiyonel farklılıktan kaynaklanabileceği sonucuna varılmıştır (Lauboeck ve Egerbacher, 1997). Mori ve ark. (1990) ise sığırların lakrimal bezinde (Lauboeck ve Egerbacher, 1997) yapılan çalışmadan farklı olarak sıçanların tükürük bezlerinde yer alan müköz hücrelerinin S-100 için reaksiyon vermediğini rapor etmiştir (Mori ve ark, 1990). Aynı şekilde koyunlarda mandibular tükürük bezinin hem seröz hem de müköz salgi hücrelerinde (Marettová ve Legáth, 2008) ve insanların normal tükürük bezinin asinus epitel hücrelerinde S-100ß immunreaksiyonu saptanmamıştır (Hara ve ark., 1983). Dolayısıyla koyunların, sıçanların ve insanların tükürük bezlerinde S-100 proteinlerini saptayamayan bu çalışmalardan farklı olarak sıçanlarda hem ekstraorbital hem de intraorbital lakrimal bezlerin sadece seröz özellik gösteren salgı ünitelerinde değişen oranlarda wbS-100, S-100α ve S-100β immunreaksiyonu identifiye edilmiştir. Elde edilen bu sonuçlar, sıçanlarda lakrimal bez asinus epitel hücrelerinin ekzositozu için intrasellüler kalsiyum konsantrasyonunun önemli olduğunu ve dolayısıyla kalsiyum bağlayan S-100 proteinlerinin asinus epitel hücrelerinin sekresyonunda önemli bir rol üstlendiğini göstermektedir (Sundermeier ve ark., 2002).

S-100 proteinleri hücrelerde homo- ve heterodimer olarak bulunan kalsiyum sensör proteinlerdir. Ortamda milimolar düzeyde kalsiyum konsantrasyonu arttığında S-100 proteinleri yapısal değişikliklere uğrayarak hedef protein ile etkileşime girer. Biyolojik cevaba neden olan bu etkilesim sonucunda hedef proteinin fonksiyonunda da değişiklikler meydana gelir (Zimmer ve ark., 2003). Subsellüler lokalizasyon bu proteinlerin fonksiyonu üzerinde sinyal transdüksiyonu için önemli bir etkiye sahiptir. Yapılan immunohistokimyasal calısmalarda beyin S-100 proteinlerinin, sitoplazma içinde diffuz bir şekilde yayılan "sitoplazmik fraksiyon" ve plazma membranı, dış mitokondrial membran, endoplazmik retikulum, Golgi aygıtı ve nuklear membranda lokalize olan "membranöz fraksiyon" olmak üzere iki fraksiyondan oluştuğu tespit edilmiştir (Cocchia, 1981). Daha sonra yapılan çalışmalarda ise sığır ve sıçan beyinlerinde yer alan S-100 proteinlerinin sitoplazmik (soluble) ve membran-bağlı formlarının birbirine benzediği (Donato ve ark., 1975) ve dolayısıyla membran-bağlı S-100'ün sitoplazmik S-100 ile aynı immunolojik, elektroforetik, spektrofotometrik fonksiyonel özelliklere sahip olduğu bildirilmiştir (Donato ve ark., 1986). Şimdiye kadar yapılan bu çalışmalara ve insanların lakrimal bezinin sekretorik asiner hücrelerinde sitoplazmik ve nuklear wbS-100 immunreaksiyonunu saptayan çalışmaya benzer olarak (Kivelä, 1992) sıçanların her iki lakrimal bezinde de sitoplazmik, nuklear wbS-100, S-100α ve ve membransel S-100B immunlokalizasyonunun saptanması bu proteinlerin lakrimal bezinde de farklı subsellüler sıçan lokalizasyonlara sahip olduğunu ve asinus epitel hücrelerinin sekresyonuyla ilgili sinyal transdüksiyonu üzerinde farklı bir etkiye sahip olduğu şeklinde yorumlanabilir. Ayrıca insan düz kas hücrelerinde Mandinova ve ark. (1998)'nın yapmış olduğu çalışmaya göre; S-100A1 ve S-100A4'ün sitoplazmada özellikle sarkoplazmik retikulumda, S-100A6'nın da sarkoplazmik retikulum ve hücre nukleusunda, S-100A2'nin ise sadece nukleusda lokalize olduğu bildirilmiştir. Dolayısıyla bu sarkoplazmik retikulumda kontraksivonu bulgular modüle eden enzimlerle S-100A1, S-100A4 ve S-100A6'nın etkileşim halinde olduğunu ve aynı zamanda

167

bu proteinlerin kalsiyumun depolandığı sarkoplazmik retikulumdan kalsiyumun serbest bırakılmasını stimüle ettiği sonucuna varılmıştır (Mandinova ve ark., 1998; Treves ve ark., 1997). Sunulan çalışmada da sıçanların özellikle ekstraorbital lakrimal bezlerinde asinusları oluşturan seröz epitel hücrelerinin bazal kısmı kalsiyumu depo eden endoplazmik retikulum yönünden zengin olduğu için bu bölgede yoğun bir şekilde kalsiyum bağlayan wbS-100, S-100α ve S-100β proteinlerinin immunreaksiyonuna rastlanmıştır.

İnsanlarda lakrimal bezler modifiye tükürük bezleri olarak identifiye edilmektedir. Her iki bezde önce konjuktival ve daha sonra oral epiteli oluşturacak embriyonik ektodermin invaginasyonlarıyla şekillenir. Morfolojik olarak lakrimal bezler ve tükürük bezleri birbirine benzer olmasına rağmen, kanal sistemleri birbirlerinden farklıdır. Pars inisyalis ve pars sekretorya tükürük bezlerinde identifiye edilirken, lakrimal bezde bu iki kanal tanımlanmamıştır. İmmunohistokimyasal olarak bazı minor farklılıklarla birlikte lakrimal bezlerde intralobuler ve interlobuler kanallardan bahsedilmektedir (Iwamoto ve Jacobiec, 1985). Sunulan çalışmada wbS-100, S-100α ve S-100β immunreaksiyonu sıçanların intraorbital ve ekstraorbital bezlerinin akıtıcı kanal epitelinde incelenmiş olup bu akıtıcı kanallarının sınıflandırılması yapılmamıştır. Reaksiyon tek bir akıtıcı kanal başlığı altında incelenmiştir. Dolayısıyla bu çalışmaya göre ekstraorbital bezlerinin akıtıcı kanal epitel hücrelerinin sitoplazmasındaki wbS-100, S-100a ve S-100^β immunreaksiyonu çekirdeğe oranla daha fazla olduğu tespit edilmiştir. İntraorbital bezde ise S-100a immunreaksiyonuna en çok kanal epitel hücrelerinin cekirdeğinde rastlanırken, wbS-100 immunreaksiyonu sitoplazmada saptanmıştır. S-100β immunreaksiyonu ise oldukça zayıftır. Akıtıcı kanal ayrımının yapılmadığı insanların normal lakrimal bez dokusunun kanal epitel hücrelerinde de S-100 proteinleri identifiye edilmiştir (Leoncini ve ark., 1988; Tosaka, 1991). İnsanların lakrimal bezinde yapılan başka bir çalışmada ise akıtıcı kanallar pars inisyalis, pars ekskretorya, intralobular ve interlobuler kanallar şeklinde sınıflandırılmış ve bu kanallarda wbS-100 immunreaksiyonu incelenmiştir. Bu çalışmaya göre pars inisyalisin luminal ve bazal hücrelerinin hem sitoplazmasında hem de çekirdeğinde wbS-100 immunreaksiyonuna rastlanılırken, diğer kanallarda da wbS-100 reaksiyonunun immunpozitif olduğu tespit edilmiştir (Kivelä, 1992). Sığırların lakrimal bezlerinin akıtıcı kanal epitel hücrelerinde ise S-100a saptanmıştır Ayrıca bu çalışmada sığırların ekzokrin bezlerinin akıtıcı kanal sistemleri boyunca wbS-100, S-100α ve S-100β'nın farklı bir dağılım gösterdiği ve buna göre; wbS-100 ve S-100ß immunreaksiyonuna pars inisyalis kanal epitelinde rastlanılırken, S-100a'nın pars

sekretorya kanal epiteli için pozitif olduğu saptanmıştır. Dolayısıyla bu durum S-100 α 'nın pars sekretorya akıtıcı kanal epitelinde rezorpsiyon ve sekresyon ile ilişkili iken, S-100 β 'nın, glandular hücrelerin çoğalmasını ve farklılaşmasını düzenlediği ve aynı zamanda asiner ekzositozu yönettiği şeklinde yorumlanmıştır (Lauboeck ve Egerbacher, 1997).

Miyoepitel hücreleri, ter bezleri, meme bezleri, lakrimal bezler, tükürük bezleri, Harderian bezi ve prostat gibi bezsel organlarda asinus (salgı) epiteli ve bazal membran arasında uzanan kontraktil yapıda olan hücrelerdir. Miyoepitel hücreler, lakrimal bezin gelişimi, homeostazisi, normal yapının stabilizasyonu ve salgı asinuslarının polaritesinde anahtar bir role sahiptir. Miyoepitel hücrelerinin spesifik belirteçlerinin (a-SMA, sitokeratin 5/6, sitokeratin 14) identifikasyonu, normal ve hastalıklı lakrimal bezlerin morfolojisinin ve fonksiyonunun anlaşılmasını mümkün kılmaktadır (Makarenkova ve Dartt, 2015). Sunulan çalışmada ekstraorbital sıcanların ve intraorbital lakrimal bezlerinde miyoepitel hücre belirteci olan α-SMA proteini ve aynı zamanda kontraksiyonda faaliyet gösteren ve kalsiyumu bağlayan proteinler sınıfına ait S-100 proteinlerinin immunreaksiyonu incelenmiştir. Yapılan bu çalışmaya göre; ekstraorbital lakrimal bezde miyoepitel hücrelerinin hem sitoplazmasında hem de çekirdeğinde wbS100, S-100α, S100β ve α-SMA immunreaksiyonu saptanmıştır. İntraorbital lakrimal bezin miyoepitel hücrelerinde ise wbS100, S-100 α ve α -SMA immunreaksiyonu tespit edilirken. S100β immunreaksiyonuna rastlanmamıştır. Köpeklerin lakrimal bezinin pleomorfik adenomlarında yapılan bir calısmada da miyoepitel hücrelerinin α-SMA icin immunpozitif olduğu ve S-100 immunreaksiyonunun ise nadir olarak pleomorfik miyoepitel hücrelerinde gözlendiği tespit edilmiştir (Hirayama ve ark., 2000). Aynı şekilde Kivelä (1992) insan lakrimal bezinde bulunan miyoepitel hücrelerinin S-100, α-SMA, vimentin ve glial fibrillar asidik protein (GFAP) için immunpozitif olduğunu saptamıştır. Dolayısıyla hem yapmış olduğumuz bu calışmada hem de lakrimal bez üzerine yapılan diğer calışmalarda miyoepitel hücrelerinde S-100 ve α-SMA pozitif reaksiyonunun saptanması bu proteinlerin kontraksiyonda rol aldığını ve aynı zamanda miyoepitel hücrelerinin belirlenmesinde bir önemli bir belirteç olabileceğini düşündürmektedir.

Endotel hücreleri, anjiogenezis ve vaskulogenezis gibi birçok vaskuler fizyolojik olayları düzenleyen ve bu fonksiyonlarını gerçekleştirmek için ortamda kalsiyum iyonlarına ihtiyaç duyan hücrelerdir. Vaskuler endotel hücrelerdeki kalsiyum homeostazisinin bozulmasının bu hücrelerde fonksiyonel yetersizliğe yol açtığı bildirilmiştir. Dolayısıyla kalsiyum bağlayan bir protein olan S-100'ün vaskuler fizyolojide rol oynadığı sonucuna varılmıştır. (Bao ve ark., 2012). Cruzana ve ark. (2003) buffalo testisinde yapmış oldukları bir çalışmada wbS-100, S-100α ve S-100β immunreaksiyonunun endotel hücrelerinde pozitif olduğunu bildirirlerken, kedi testisinde yapılan başka bir çalışmada ise wbS-100 ve her iki alt ünitesinin endotel hücrelerinde negatif olduğu tespit edilmiştir (Cruzana ve ark., 2000). Koyunların mandibular tükrük bezinde yer alan endotel hücrelerinde de kuvvetli wbS-100 immunreaksiyonuna rastlanmıştır (Marettová ve Legáth, 2008). Sıçanların ekstraorbital ve intraorbital lakrimal bezinde yapılan bu calışmada da buffalo testisinde ve koyunların tükürük bezinde yapılan çalışmalara benzer olarak endotel hücrelerinin hem çekirdeğinde hem de sitoplazmasında wbS-100, S-100 α ve S-100 β immunreaksiyonunun saptanması kalsiyum bağlayan bu proteinlerin vaskuler fizyolojide rol aldığını göstermektedir.

Sunulan çalışmada ayrıca intraorbital lakrimal bezin intersitisyel bağ dokusu (stroma) içinde bulunan makrofajların sitoplazmasında en yoğun derecede wbS-100 ve S-100β immunreaksiyonuna rastlanılırken, cekirdekte S-100a immunreaksiyonunun daha kuvvetli olduğu tespit edilmiştir. Ekstraorbital lakrimal bezde ise makrofajların hem çekirdeğinde hem de sitoplazmasında wbS-100 ve S-100α immunreaksiyonu saptanırken, S100ß immunreaksiyonunun çekirdekte negatif olduğu belirlenmiştir. Yapılan çalışmalarda fagosit-spesifik kalsiyum bağlayan protein olan S-100 ailesinin, doğal immun sistemde önemli rol oynayan fagositler salgılanan ve eksprese edilen protarafından inflamatuvar moleküller olduğu ileri sürülmüstür. Ayrıca, yangısel süreçte S-100 ailesinin üç üyesinin (S-100A8, S-100A9 ve S-100A12) eklem sıvısı, balgam, serum/plazma ve dışkıda yüksek konsantrasyonlarda eksprese edildiği belirtilmiştir. Artritis, kronik inflamatuvar akciğer ve bağırsak hastalığı gibi enfeksiyöz olmayan hastalıklarda inflamasyonun diagnostik teshisinde kullanılan bu S-100A8, S-100A9 ve S-100A12 proteinlerinin, rutin olarak kullanılan inflamasyon parametrilerinden çok daha hassas olan fagosit aktivasyonunu gösterdiği rapor edilmiştir (Foell ve ark., 2004).

Sonuç

Sunulan bu çalışmada, sıçanların intraorbital ve ekstraorbital lakrimal bezlerinin asinus epiteli, akıtıcı kanal epiteli, miyoepitel ve kan damarlarının endotel hücrelerinde wbS-100, S-100 α , S-100 β ve α -SMA proteinlerinin değişen derecelerde immunlokalizasyonları ve dağılımları incelenmiştir. Elde edilen sonuçlar semikantitatif immunohistokimyasal analizler ile sınırlı olduğundan sıçanların lakrimal bezlerinde bu proteinlerin görevlerinin tam olarak anlaşılabilmesi için detaylı deneysel çalışmalara ihtiyaç duyulmaktadır. Bununla birlikte sıçanların her iki lakrimal bezinin tüm yapısal komponentlerinde kalsiyum bağlayan S-100 proteinlerinin çekirdek, sitoplazma ve hücre membranlarındaki lokalizasyonları dikkate alındığında, başta sekresyon olmak üzere kalsiyum homeostazisi, kontraksiyon, protein sentezi, enzim aktivitesi, vaskuler fizyoloji ve yangısal cevap gibi birçok kritik fonksiyonlarının olabileceği sonucuna varılmıştır.

KAYNAKLAR

- Bao, L., Odell, A.F., Stephen, S.L., Wheatcroft, S.B., Walker, J.H., Ponnambalam, S., 2012. The S100A6 calciumbinding protein regulates endothelial cell-cycle progression and senescence. FEBS Journal 279, 4576-4588.
- Botelho, H.M., Fritz, G., Gomes, C.M., 2012. Analysis of \$100 oligomers and amyloids. Methods in Molecular Biolology 849, 373-386.
- Brown, N.M., Lamartiniere, C.A., 2000. Genistein regulation of transforming growth factor-a, epidermal growth factor (EGF), and EGF Receptor expression in the rat uterus and vagina. Cell Growth and Differentiation 11, 255-260.
- Case, R.M., Ansah, T.A., Dho, S., Miziniak, A., Wilson, L., 1988. Calcium homeostasis in exocrine secretory cells. In: Gerdary CH, Gilles R, Bolis L (Eds), Calcium and calcium binding proteins. Molecular and funstional aspects. Springer, Berlin Heidelberg New York, pp. 211-219.
- **Cocchia, D., 1981.** Immunocytochemical localization of S-100 protein in the brain of adult rat. An ultrastructural study. Cell and Tissue Research 214, 529-540.
- Cruzana, B.C., Hondo, E., Kitamura, N., Nakagawa, M., Yamada, J., 2000. Differential localization of immunreactive α- and β-subunits of S-100 protein in feline testis. Anatomia Histologia Embryologia 29, 83-86.
- Cruzana, B.C., Budipitojo, T., Ocampo, G.D., Sasaki, M., Kitamura, N., Yamada, J., 2003. Immunohistochemical distribution of S-100 protein and subunits (S100- α and S100- β) in the swamp-type water buffalo (*Bubalus bubalis*) testis. Andrologia 35, 142-145
- Dannies, P.S., Lewine, L., 1971. Structural properties of bovine brain S-100 protein. Journal of Biological Chemistry 246, 6276-6283.
- Donato, R., 1991. Perspectives in S-100 biology. Cell Calcium 12, 713-726.
- Donato, R., 1999. Functional roles of S-100 proteins, calciumbinding proteins of the EF-hand type. Biochimica et Biophysica Acta 1450, 191-231.
- Donato, R., Michetti, F., Miani, N., 1975. Soluble and membrane-bound S-100 protein in cerebral cortex synaptosomes. Properties of the S-100 receptor. Brain Research 98, 561-573.

- Donato, R., Prestagiovanni, B., Zelano, G., 1986. Identity between cytoplasmic and membrane-bound S-100 proteins purified from bovine and rat brain. Journal of Neurochemistry 46, 1333-1337.
- Foell, D., Frosch, M., Sorg, C., Roth, J., 2004. Phagocyte-specific calcium-binding S100 proteins as clinical laboratory markers of inflammation. Clinica Chimica Acta 334, 37-51.
- Gugliotta, P., Sapino, A., Macri, L., Skalli, O., Gabbiani, G., Bussolatti, G., 1988. Specific Demonstration of miyoepithelial cells by anti-alpha smooth muscle actin antibody. Journal of Histochemistry and Cytochemistry 36, 659-663.
- Haimoto, H., Hosoda, S., Kato, K., 1987. Differential distribution of immunoreactive S-100α and S-100β proteins in normal non-nervous human tissues. Laboratory Investigation, 57, 489-498.
- Hara, K., Ito, M., Takeuchi, J., Iijima, S., Endo, T., Hidaka, H., 1983. Distribution of S-100b protein in normal salivary glands and salivary gland tumors. Virchows Archiv A 401, 237-249.
- Hirano, T., Gluckman, J.L., de Vries, E.J., 1990. The expression of a vascular smooth muscle actin in salivary gland tumors. Archives of Otolaryngology- Head and Neck Surgery 116, 692-696.
- Hirayama, K., Kagawa, Y., Tsuzuki, K., Kotani, T., Azuma, Y., Yoshino, T., Taniyama, H., 2000. A pleomorphic adenoma of the lacrimal gland in a dog. Veterinary Pathology 37, 353-356.
- Isobe, T., Okuyama, T., 1981. The amino acid sequence of the subunit in bovine brain S-100a protein. European Journal of Biochemistry 166, 79-86
- Isobe, T., Ishioka, N., Okuyama, T., 1981. Structural relation of two S-100 proteins in bovine brain; subunit composition of S-100a protein. European Journal of Biochemistry 115, 469-474.
- Iwamoto, T., Jacobiec, F.A., 1985. Lacrimal glands. In: Duane, T.D., Jaeger, E.A., (Eds.), Biomedical Foundation of Ophthalmology. Vol 1. Revised ed. Philadelphia, Harper & Row, 30, 1.
- Kawashima, M., Kawaikata, T., Inaba, T., Okada, N., Ito, M., Shimmura, S., Watanabe, M., Shinmura, K., Tsubota, K., 2012. Dietary lactoferrin alleviates age-related lacrimal gland dysfunction in mice. PLoS One 7, e33148.
- Kivelä, T., 1992. Antigenic profile of the human lacrimal gland. Journal of Histochemistry and Cytochemistry 40, 629-642.
- Komarek, V., Gembardt, C., Krinke, A., Mahrous, T.A., Schaetti, P., 2000. Synopsis of The Organ Anatomy. In: Krinke, G.J., Handbook of The Experimental Animals. The Laboratory Rat. London, Academic Press, pp. 283-319.
- Lauboeck, S., Egerbacher, M., 1997. Distribution of S-100 protein and its subunits in bovine exocrine glands. Histochemistry and Cell Biolology 108, 83-91.

- Lee, S.K., Kim, E.C., Chi, J.G., Hashimura, K., Mori, M., 1993. Immunohistochemical detection of S-100, S-100α, S-100β proteins, glial fibrillary acidic protein, and neuron specific enolase in the prenatal and adult human salivary glands. Pathology, Research and Practice 189, 1036-1043.
- Leoncini, P., Cintorino, M., Vindigni, C., Leoncini, L., Armellini, D., Bugnoli, M., Skalli, O., Gabbiani, G., 1988. Distribution of cytoskeletal and contractile proteins in normal and tumor bearing salivary and lacrimal gland. Virchows Archive A: Pathological Anatomy and Histopathology 412, 329-337.
- Liman, N., 2011. Duyu Sistemi. Özer, A. (Ed.), Veteriner Özel Histoloji, Birinci Baskı. Nobel Tıp Kitabevi, Ankara, Türkiye, pp. 269-322.
- Makarenkova, H.P., Dartt, D.A., 2015. Myoepithelial cells: Their origin and function in lacrimal gland morphogenesis, homeostasis, and repair. Current Molecular Biology Reports, 1, 115-123.
- Mandinova, A., Atar, D., Schäfer, B.W., Spiess, M., Aebi, U., Heizmann, C.W., 1998. Distinct subcellular localization of calcium binding S-100 proteins in human smooth muscle cells and their relocation in response to rises in intracellular calcium. Journal of Cell Science, 111, 2043-2054.
- Marettová, E., Legáth, J., 2008. Distribution of S-100 protein in mandibular salivary gland of the sheep. Folia Veterinaria 52, 181-184.
- Molin, S-O, Rosengren, L., Haglid, K., Baudier, J., Hamberger,
 A., 1984. Differential localization of "Brain-specific" S-100 and its subunits in rat salivary glands. Journal of Histochemistry and Cytochemistry 32, 805-814.
- Moore, B.W., 1965. A soluble protein characteristic of the nervous system. Biochemical and Biophysical Research Communications 19, 739-744
- Mori, M., Kasai, T., Yuba, R., Chomette, G., Auriol, M., Vaillant, J.M., 1990. Immunohistochemical distribution studies of S-100 protein α and β subunits in adenoid cystic carcinoma of salivary glands. Virchows Archives Journal 59, 115-123.
- Mori, M., Yamada, K., Ohomura, H., Wataru, K., Takai, Y., Ilg, E., Schäfer, B.W., Heizmann, C.W., 1998. Immunohistochemical localization of \$100A1 and \$100A6 in postnatally developing salivary glands of rats. Histochemistry and Cell Biology 110, 579-587.

- Petersen, O.H., 1992. Stimulus secretion coupling: cytoplasmic calcium signals and the control of ion channels in exocrine acinal cells. Journal of Physiology 448, 1-51.
- Putney, J.W., Bird, G.S., 2014. Calcium signaling in lacrimal glands. Cell Calcium 55, 290-296.
- Sandusky, G.E., Carlton, W.W., Wightman, K.A., 1985. Immunohistochemical staining for S-100 protein in the diagnosis of canine amelanotik melanoma. Veterinary Pathology 22, 577-581.
- Stefansson, K., Wollmann, R.L., Moore, B.W., Arnason, B.G., 1982a. S-100 protein in human chondrocytes. Nature 295, 63-64.
- Stefansson, K., Wollmann, R.L., Moore, B.W., 1982b. Distribution of S-100 protein outside the central nervous system. Brain Research 234, 309-317.
- Stern, M.E., Gao, J., Siemasko, K.F., Beuerman, R.W., Pflugfelder, S.C., 2004. The role of the lacrimal functional unit in the pathophysiology of dry eye. Experimental Eye Research 78, 409-416.
- Sundermeier, T., Matthews, G., Brink, P.R., Walcott, B., 2002. Calcium dependence of exocytosis in lacrimal gland acinar cells. American Journal of Physiology- Cell Physiology 282, 360-365.
- Tosaka, Y., 1991. Immunohistochemical study of pleomoprhic adenoma of lacrimal gland. Japanase Journal Ophthalmology 35, 367-376.
- Treves, S., Scutari, E., Robert, M., Groh, S., Ottolia, M., Prestipino, G., Ronjat, M., Zorzato, F., 1997. Interaction of S-100A1 with the Ca²⁺ release channel (rynnodine receptor) of skeletal muscle. Biochemistry 36, 11496-11503.
- Walter, I., Miller, I., 1996. S-100 protein subunits in bovine oviduct epithelium: in situ distribution and changes during primary cell culture. Histochemical Journal 28, 671-680.
- Yao, R., Lopez-Beltran, A., Maclennan, G.T., Montironi, R., Eble, J.N., Cheng, L., 2007. Expression of S100 protein family members in the pathogenesis of bladder tumors. Anticancer Research 27, 3051-3058.
- Zimmer, D.B., Sadosky, P.W., Weber, D.J., 2003. Molecular mechanisms of S-100-target protein interactions. Microscopy Research and Technique 60, 552-559.